

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia praw przysługujących skarżącemu na podstawie art. 7 i 17 karty lub art. 8 EKPC i art. 1 pierwszego protokołu do EKPC, lub zasady proporcjonalności
- Ponowne umieszczenie skarżącego w wykazie narusza prawa podstawowe do poszanowania jego reputacji i niezakłóconego korzystania z jego własności oraz zasadę proporcjonalności.
8. Zarzut ósmy dotyczący niezgodności z prawem ponownego umieszczenia w wykazie
- Ponowne umieszczenie skarżącego w wykazie jest w każdym razie oparte na zakładanej zgodności z prawem środków ograniczających nałożonych na Linie Żeglugowe Islamskiej Republiki Iranu, lecz takie środki nałożone na IRISL są niezgodne z prawem (z podniesionych przez IRISL powodów, które zostają objęte niniejszą skargą poprzez odniesienie), czego skutkiem jest to, że należy stwierdzić nieważność środków podjętych przeciwko skarżącemu.

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2015 – Intercon/Commission

(Sprawa T-206/15)

(2015/C 221/33)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Intercon Sp. z o.o. (Łódź, Polska) (przedstawiciel: B. Eger, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że środki, które Komisja Europejska wypłaciła skarżącej z tytułu jej udziału w projekcie objętym umową VPH2- 224635 stanowią wydatki kwalifikowane zgodnie z art. II.14 warunków ogólnych Umowy i w konsekwencji skarżąca jest zobowiązana do ich zwrotu,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania,
- wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący pogwałcenia zasady wzajemnej lojalności stron umowy i zasady zaufania przedsiębiorcy do Komisji.

- Komisja nie wzięła pod uwagę żadnego z komentarzy ani dokumentów przedłożonych przez beneficjenta w piśmie z dnia 14 sierpnia 2014 r. W tym względzie Komisja powołała się na art. 22.II.5 załącznika II do Umowy uprawniającego Komisję do pomijania spóźnionych twierdzeń i dowodów. Takie działanie nie było jednak uprawnione wobec faktu, że to sama Komisja zwróciła się do beneficjenta o zgłoszenie nowych uwag. W tej sytuacji całkowite pominięcie nowych dowodów i komentarzy stanowi oczywiste pogwałcenie zasady wzajemnej lojalności stron umowy i zasady zaufania przedsiębiorcy do Komisji.
-